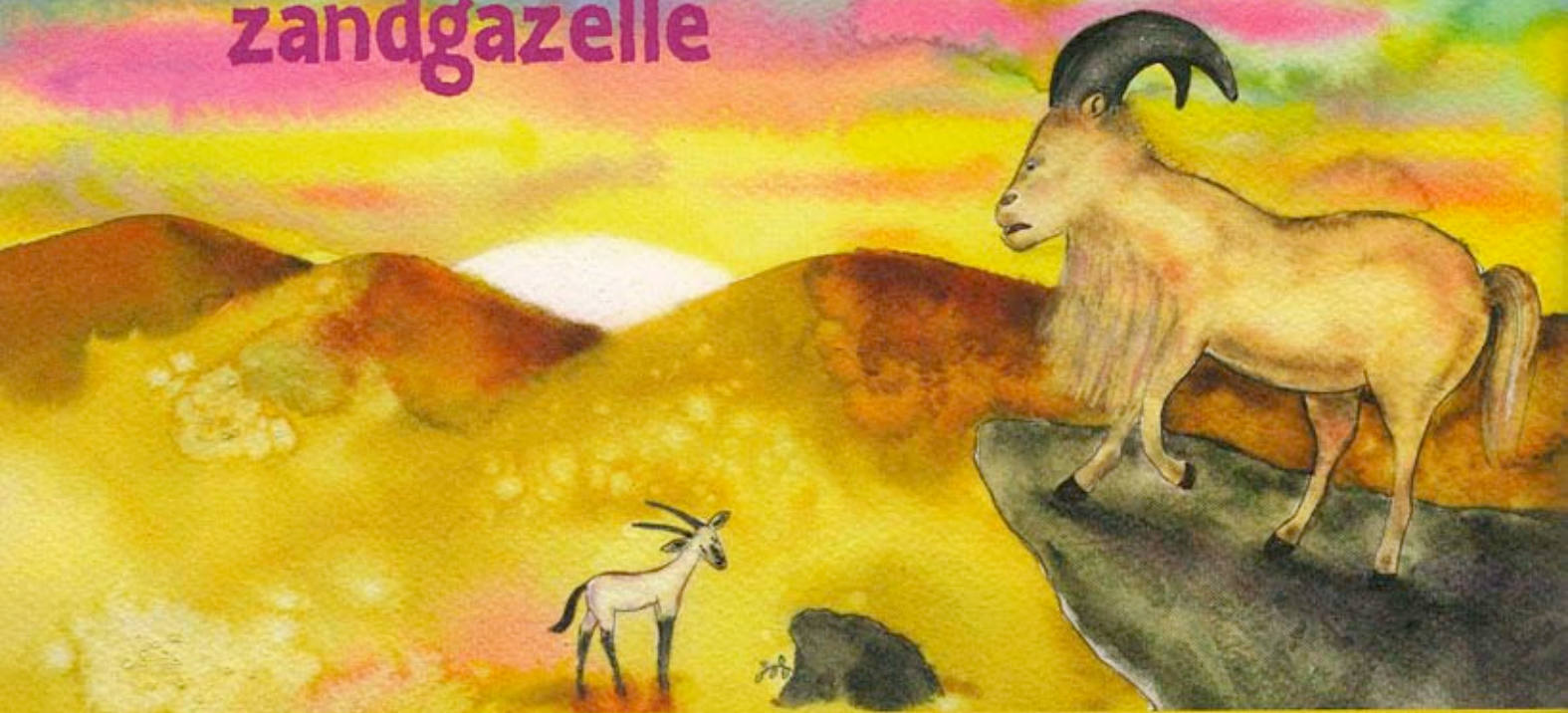

De slimme zandgazelle

In de woestijn zie je veel zand en rotsen. Er zijn maar weinig planten en er is bijna geen water. Overdag brandt de zon er zó hard dat veel dieren zich verschuilen in grotten of spleten tussen de rotsen. Pas 's nachts, als het koeler is, of 's ochtends vroeg, gaan deze dieren op zoek naar iets te eten. Jojo is een van die dieren. Deze ochtend heeft hij geluk. Onder een paar rotsen heeft hij wat kleine plantjes gevonden. 'Joepie! Jippieeee!' roept hij. Aan de bladeren hangen een

paar druppels. Blij likt Jojo ze eraf. Daarna wil hij de blaadjes opknabbelen. 'Hohoho!' hoort hij ineens. Die planten zijn van mij!' Bovenop de rots staat een enorm schaap met een lange sik en grote gedraaide hoorns. Hij snuift gevaarlijk en schraapt boos met zijn hoeven over de grond. 'Ik heb ze gevonden,' zegt Jojo. 'Maar ik wil ze best met je delen. Jij een paar blaadjes en ik een paar blaadjes.' Het schaap lacht gemeen. 'Delen! Ik dacht het niet! Alles is van mij.' 'Waarom?' vraagt Jojo.

'Omdat ik het zeg! Ik ben groter en sterker dan jij en mijn hoorns zijn langer en dikker dan die sprietjes van jou.'

Het schaap springt naar beneden. Hij duwt Jojo opzij en begint van de planten te eten.

Steeds als Jojo ook een hapje wil nemen, buigt het schaap zijn kop naar voren, alsof hij met zijn hoorns wil gaan stoten. Beduusd loopt Jojo weg.

De zon is inmiddels aan de hemel komen staan. Het is zo heet dat hij snel een grot inkruipt om het een beetje koeler te krijgen.

De rest van de dag rammelt zijn maagje van de honger. Het schaap ziet

hij niet meer. Dat is nog een geluk bij een ongeluk.

De volgende ochtend kruipt Jojo de grot uit. Hij scharrelt rond, op zoek naar iets te eten. Uren klautert hij over rotsen en sjokt over het droge zand. Nergens kan hij ook maar het kleinste plantje vinden.

Dan, bovenop de top van een heuvel, ziet hij een wonder. Een oase!

Een waterbron en vooral: een boom met de sappigste blaadjes die Jojo ooit heeft gezien!

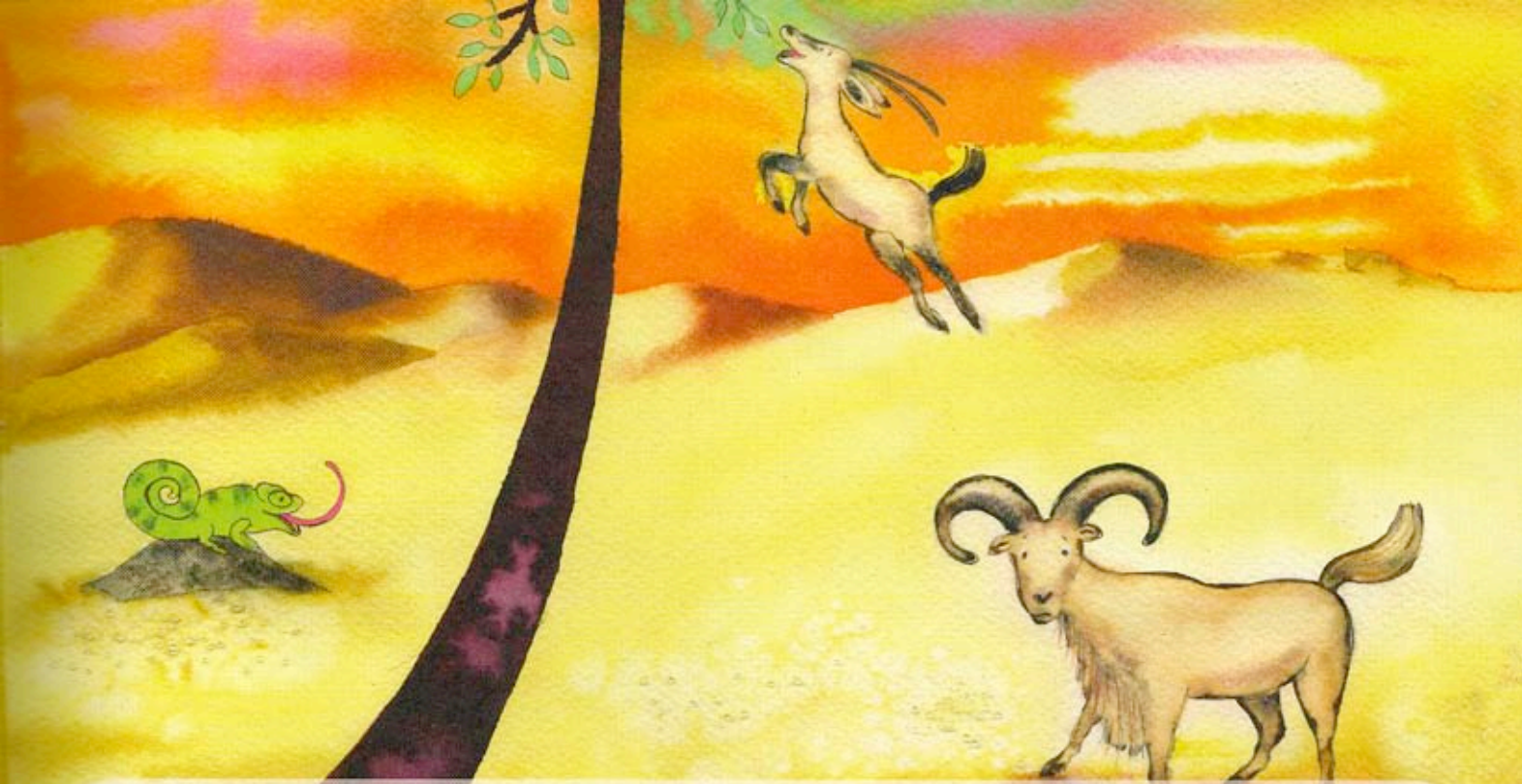
Jojo denkt dat hij droomt. Stapje voor stapje loopt hij ernaartoe. Bij ieder stapje is hij bang dat de boom zal verdwijnen. Maar dat gebeurt niet.

'Joepie!!!! Jippieeee!' roept hij.
Hij gaat op zijn achterpoten staan
om de blaadjes te pakken.
Oei! Wat zitten ze hoog!
Hoe hij zijn nek ook strekt,
hij kan er niet bij. Ook als hij hoog
in de lucht springt, lukt het hem
niet om ook maar één blaadje
van de boom te trekken.
Hij probeert het wel twintig keer,
maar hij komt zelfs niet in de buurt
van het kleinste blaadje.
Hijgend blijft Jojo staan.
'Hohoho! Wat moet dat!'
hoort hij ineens.
'Die blaadjes zijn van mij!'
Daar is het schaap weer.

Hij snuift gevaarlijk en schraapt boos
met zijn hoeven over de grond.
Jojo zucht. 'Ga je gang,' zegt hij.
'Jij bent inderdaad groter dan ik.
Misschien kun jij er wel bij.'
'Dat heb je goed begrepen,'
lacht het schaap gemeen.
Hij gaat op zijn achterpoten staan
om de blaadjes te pakken.
Maar ook hij kan er niet bij.
Zelfs als hij hoog in de lucht springt,
lukt het hem niet om ook maar één
blaadje van de boom te trekken.
Jojo, die op de grond is gaan liggen
om uit te rusten, giechelt als hij
het schaap ziet springen en springen
en springen...

Het schaap probeert het wel twintig keer, maar hij komt zelfs niet in de buurt van het onderste blaadje. Uitgeput leunt hij tegen de boomstam. Jojo, die weer een beetje is uitgerust, komt dichterbij.

'Wauw!' zegt hij. 'Dat was gewoon geweldig!'

'Hoe bedoel je?' hijgt het schaap.

'Ik heb geen enkel blaadje kunnen pakken.' 'Dat niet,' zegt Jojo.

'Maar toen je steeds zo hoog sprong, kon ik wel zien wat een sterke poten je hebt. Je bent inderdaad verschrikkelijk stoer!'

'Ja, hè?' zegt het schaap trots.

Hij gaat rechtop staan, zodat Jojo zijn gespierde poten extra

goed kan bekijken.

'En je hebt ook zo'n prachtige sik!' zegt Jojo. 'Ja, hè?' zegt het schaap. Hij houdt zijn kop trots omhoog, zodat Jojo zijn sik extra goed kan bewonderen.

Daar heeft Jojo op gewacht.

Met één grote sprong staat hij bovenop het hoofd van het schaap.

En met een tweede sprong springt hij zo hoog hij kan de lucht in.

Hap! Daar heeft hij de blaadjes te pakken. Zo hard hij kan, rent hij ervandoor. Het verbaasde schaap is nog zó moe dat hij Jojo niet achterna kan rennen. En Jojo? Die heeft een feestmaaltje!

'Joepie!!!! Jippieeee!'